Autor Guste Santini
Utorak, 27 Veljača 2001 20:09

Državni portfelj smanjen sa 31,7 na 14,5 milijardi kuna" isčitavamo sa pete stranice "Jutarnjeg lista" od 26.02.2001. godine.

Nacionalno bogatsvo je rasprodano. Nacionalnog bogatstva više nema. Rješili smo se pošasti koja nas je toliko morila - nacionalnog bogatstva. Sada kada je rasprodano nacionalno bogatsvo što nam je činiti? Od čega ćemo sutra živiti? Tko zna? Vidit ćemo!

Hrvatska će ostati poznata po dvije osobite karakteristike.

Prva se sastoji u brutalnoj potrošnji, s jedne strane, i, eutanaziji nacionalne proizvodnje, s druge strane. "Igra" ovih dviju varijabli rezultirala je zaduženjem u inozemnstvu do te mjere da ono postaje bitno ograničenje predstojećeg razvoja (koji svi najavljuju a nikako da nam se dogodi!). Dug uz samo 6% kamate na dug prema inozemstvu zčahtjeva stopu rasta od 3%. Ove godine vjerojatno nećemo ostvariti stopu rasta od 3% što znači da nismo u stanju servisirati dug prema inozemstvu. Potom je uslijedila rasprodaja obiteljskog srebra. Sada smo tu gdje jesmo.

Druga je model privatizacije i učincima te i takve privatizacije. Na ovim stranicama, kao i u mojim radovima, nebrojno puta sam pisao - i nikom ništa. Destrukcija nacionalnog bogatstva destruirala je socijalni sistem ove zemlje. Zaboravlja se da je upravo društveno bogatstvo bila materijalna baza socijalne sigurnosti zemlje. Sada kada je nacionalno bogatstvo prodano ostaju "rupe" koje će ponovno krpati porezni obveznici - jučerašnji samoupravljači stvaraoci nacionalnog bogatstva. **Nije jednostavno odgovoriti na dilemu što je pogubnije: privatizacija ili socijalna destrukcija koju je izazvala.** Niti jedan cilj koji je bio istican nije postignut. Susjedni Slovenci su nam dali primjernu lekciju koju, na žalost, nismo ni danas svladali. Ostaje konstatacija da su zemlje tzv. željezne zavjese nam odmakle i predstavljaju cilj, u demokratskom i privrednom pogledu, koji tek moramo doseći. Užasno!

Na kraju ponavljam mnogo puta izrečeno: **Uvažena gospodo valja upravljati gubicima i to je bitan dio tržišnog modela privređivanja. Prethodna vlast je odabrala tržište koje "najbolje" alocira akumulaciju koja se u Hrvatskoj zove redistribucija bogatstva. Vi ga, uvažena gospodo, niste dokinuli već ga dinamizirate. Drugo, mi akumulacije nemamo ali nam je privredni sistem i njemu primjerena politika "donijela" deset milijardi dolara duga. Što ćete učiniti? Što će vam koncepcija i strategija razvoja kada sve rasprodamo, dodatno se zadužimo, povećamo nezaposlenost, smanjimo proizvodnju, dinamiziramo cijene i, na kraju, potrošimo i ovo malo deviza što još imamo?**